

rimelige vilkår at give en minister i samarbejdet med et folketingsudvalg.

At der er tale om et normalt arbejdsdokument, må jeg understrege — det er et notat, der er kommet til verden på *finansministeriets* foranledning og som led i *dettes eget arbejde* med de pågældende problemer, hvor man havde udbedt sig bistand fra administrationsrådets sekretariat.

Jeg er da også sikker på, ja, jeg ved, at denne opfattelse ganske deles af administrationsrådets sekretariat. Man har her den samme opfattelse, som jeg har givet udtryk for, når jeg har sagt, at der var tale om nogle tanker til brug i det fortsatte arbejde — ikke om noget forslag, der skulle bringes videre.

Til det stillede spørgsmål, hvor jeg anmodes om at acceptere sekretariatets tilbud om en detaljeret udarbejdelse af de i skitsen indeholdte tanker, må mit svar blive et helt klart nej! Vor bedømmelse af selve hovedtanken i notatet er uændret, og jeg kan så meget mere fastholde dette standpunkt, idet jeg ved, at man i rådets sekretariat er enig i skattedepartementets bedømmelse af selve denne hovedtanke i notatet. Denne tanke har man faktisk forladt. Hvis man i dag i sekretariatet skulle udarbejde et notat, ville man — efter hvad jeg nu er vidende om — *ikke* bygge herpå.

Men det forhindrer naturligvis ikke, at der kan være andre ting i dette notat, som det kunne være værdifuldt at gå videre med.

Derfor har vi — som jeg har sagt det offentligt — *ikke* afvist notatet som sådant. Vi kan ikke tilråde — men må absolut fraråde — at gå videre med og ofre kostbar arbejdskraft på hovedtanken i skitsen om selve skatteberegningssystemet, men vi vil gerne, således som det allerede for nogen tid siden blev aftalt, fortsætte drøftelserne om *andre* punkter.

Forholdet er altså det, at man i administrationsrådets sekretariat er *enig* med skattedepartementet vedrørende selve hovedpunktet og ligeledes enig om et fortsat samarbejde. Jeg kan derfor ikke se, at der har været grundlag for det meget postyr, der har stået om denne sag. Den er på embedsmandsniveau behandlet normalt, og det arbejde bør man gå videre med for at finde frem til det mest hensigtsmæssige system for kildeskattens opkrævning.

Jeg har villet gøre disse bemærkninger, for at disse ting skulle være helt klarlagt, inden udvalget går ind i eventuelle drøftelser, men også fordi der i en vis del af pressen og offentligheden har været givet en stærkt fordrejet fremstilling af denne sag. Jeg kan desværre ikke fritage administrationsrådets formand for en væsentlig del af ansvaret herfor.

Vi regner fortsat med, at kildeskatten skal træde i kraft 1. januar 1969, men det forudsætter, at der ikke lægges os for mange sten i vejen ved vort arbejde med problemerne.